

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

493:E PLENARSESSIONEN DEN 16 OCH 17 OKTOBER 2013

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Den privata sektorns deltagande i utvecklingsramen för perioden efter 2015" (förberedande yttrande)

(2014/C 67/01)

Föredragande: **Ivan VOLEŠ**

I en skrivelse från kommissionsledamot Maroš Šefčovič av den 19 april 2013 bad Europeiska kommissionen Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att, i enlighet med artikel 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, utarbeta ett förberedande yttrande om

"Den privata sektorns deltagande i utvecklingsramen för perioden efter 2015".

Facksektionen för yttre förbindelser, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 25 september 2013.

Vid sin 493:e plenarsession den 16–17 oktober 2013 (sammanträdet den 16 oktober) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 100 röster för, 2 röster emot och 2 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Stärka den privata sektorns ställning i utvecklingssamarbetet

1.1.1 Den privata sektorn kan spela en viktig roll i bekämpningen av den globala fattigdomen eftersom den skapar arbetstillfällen, tillhandahåller varor och tjänster, genererar inkomster och vinster samt med skatter bidrar till finansieringen av offentliga behov. Detta förutsätter dock att sektorn beaktar de internationella principerna för utvecklingssamarbete och att arbetstillfällena i fråga erbjuder anständiga villkor i enlighet med ILO:s agenda för anständigt arbete.

1.1.2 Kommittén anser att den privata sektorn bör involveras i mycket högre grad i utvecklingsagendan efter 2015 liksom i det nya globala partnerskapet. I och med att den privata sektorn deltar i fastställandet av målen för bekämpning av fattigdomen, hållbar utveckling samt rättvis tillväxt för alla som beaktar såväl kvantitet som kvalitet, tar den också sin del av ansvaret för att dessa mål uppnås.

1.1.3 Organisationerna i det civila samhället har lyft fram inte enbart fördelarna utan också riskerna i samband med den

privata sektorns verksamhet, och därför bör stöd till den privata sektorn i utvecklingsländerna grunda sig på principerna om öppenhet, insyn i offentliga upphandlingar, effektivitet, ett effektivt utnyttjande av investerade resurser och offentliga myndigheters ansvar gentemot alla berörda aktörer vad gäller genomförandet av den antagna utvecklingsstrategin. En ökning av den totala andel av det offentliga utvecklingsbiståndet som avsätts för utveckling av den privata sektorn får inte leda till en minskning av de medel som riktas till de fattigaste utvecklingsländerna inom ramen för det offentliga utvecklingsbiståndet.

1.2 Få den privata sektorn att fokusera på genomförandet av utvecklingsmålen

1.2.1 Den privata sektorn omfattar i detta yttrande också den sociala sektorn och består av egenföretagare, mikroföretag, små och medelstora företag, stora multinationella företag, kooperativ och andra företag inom den sociala ekonomin, och inbegriper

även de anställda inom de privata företagen och deras fackföreningar samt icke-statliga organisationer som samarbetar inom ramen för privata projekt. Stödet till den privata sektorn och samarbetet med denna bör beakta särdragen hos alla berörda parter. I utvecklingsländerna finns det också en omfattande informell privat sektor, och utvecklingssamarbetet bör bidra till att bekämpa informellt arbete inom företag och motverka situationer som uppmuntrar till sådant arbete.

1.2.2 Det civila samhället bör aktivt delta i fastställandet av den privata sektorns roll och av indikatorerna för den privata sektorns bidrag till det internationella utvecklingssamarbetet. Det här skulle kunna underlättas av att man inrättar en bred plattform på EU-nivå för alla berörda parter.

1.2.3 Man bör utnyttja det offentliga utvecklingsbiståndet som ett multiplikatorsinstrument för att koppla samman privat kapital med investeringar i utvecklingsländerna genom att utnyttja innovativa finansieringsinstrument. Stöd som tillhandahålls på detta sätt bör vara kopplat till tydligt fastställda mål, t.ex. skapandet av anständiga arbetstillfällen av god kvalitet, förbättrad produktkvalitet, överföring av ledningskunskaper till den privata sektorn osv.

1.2.4 Offentlig-privata partnerskap skulle kunna utgöra ett viktigt instrument i genomförandet av utvecklingsstrategierna, förutsatt att man lyckas uppnå rätt balans och skapa god kommunikation mellan de berörda parterna.

1.3 Stödja skapandet av ett gynnsamt företagsklimat

1.3.1 För att den privata sektorn i utvecklingsländerna ska kunna bidra till utvecklingen krävs det ett gynnsamt företagsklimat, där man även beaktar de allmänna demokratiska principerna. Detta kommer att underlätta grundandet av företag och företagets tillväxt, minska den omfattande byråkratin, öka öppenheten, minska den allmänt utbredda korruptionen och främja utländska och lokala investeringar.

1.3.2 Företagens sociala ansvar bör ses som ett frivilligt initiativ från företagets sida och ett engagemang för etiskt företagande. En ram för företagets sociala ansvar bör föreslås på utvecklingsområdet i enlighet med "OECD:s riktlinjer för multinationella företag" och andra internationellt erkända principer.

1.3.3 Vid skapandet av nya arbetstillfällen bör den privata sektorn respektera de grundläggande ekonomiska och sociala rättigheterna, framför allt ILO:s grundläggande konventioner och ILO:s agenda för anständigt arbete.

1.4 Stimulera företagets innovativa potential i syfte att främja utvecklingen.

1.4.1 Program för institutionell kapacitetsuppbyggnad inom den statliga förvaltningen i utvecklingsländerna bör utformas i nära samarbete med arbetsmarknadens parter och berörda icke-statliga organisationer som arbetar med utvecklingsbistånd, och villkoren för företagande, framför allt för små och medelstora

företag, bör förbättras eftersom det är där som den största potentialen finns när det gäller att skapa arbetstillfällen och minska fattigdomen.

1.4.2 Företagsorganisationerna i utvecklingsländerna bör skaffa kompetens för att förbättra sin förmåga att påverka företagsklimatet på ett positivt sätt. De bör få hjälp att bygga upp sin kapacitet genom aktivt stöd från partnerorganisationer i industriländerna. Europeiska biståndsprogram till förmån för tredje land bör därför även finansiera tekniskt stöd som europeiska företagsorganisationer ger sina partner i utvecklingsländerna, och stärka deras motivation.

1.4.3 Utvecklingsstöd bör i högre grad riktas till innovativa projekt och företagsmodeller som underlättar integrationen bland annat genom ett samhälle utan barriärer, vilket skulle bidra till att utrota fattigdomen bland utsatta befolkningsgrupper, såsom personer med funktionshinder, kvinnor, äldre osv.

1.4.4 Man bör stödja den privata sektorns samarbete med icke-statliga organisationer, t.ex. genom användning av frivilliga för överföring av ledningskunskaper och tekniskt kunnande till lokala företag m.m. Innovativa företagsprojekt som rönt framgång förtjänar mer omfattande och systematisk publicitet.

1.4.5 Utvecklingen i den privata sektorn förutsätter ett mer omfattande stöd till utbildning och förvärv av kunskaper om nyckelteknik, framför allt bland lågutbildade arbetstagare.

1.4.6 Kommittén rekommenderar att man utvidgar Erasmus-programmet för unga företagare till att också omfatta sökande från utvecklingsländerna, eller att man utvecklar ett program med detta syfte och avsätter de medel som behövs för programmet.

1.4.7 Man bör fästa särskild uppmärksamhet vid gruv- och råvaruindustrin, som strikt måste beakta miljöskyddskrav, arbetstagarnas sociala villkor och hållbarheten i ländernas ekonomiska utveckling.

1.4.8 Utvecklingsländerna saknar vanligen strategier för de små och medelstora företagens utveckling, och ett utvecklings-samarbete bör bidra till att åtgärda detta missförhållande. Europeiska erfarenheter av politiken för stöd till små och medelstora företag bör överföras på ett riktat och relevant sätt till utvecklingsländerna.

2. Bakgrund till yttrandet

2.1 I ett brev till EESK:s ordförande meddelade kommissionsledamot Maroš Šefčovič att kommissionen håller på att utarbeta förslag till hur den privata sektorn kan delta på ett mer effektivt sätt i det globala partnerskapet för utveckling efter 2015, och han bad därför kommittén att utarbeta ett förberedande yttrande om den privata sektorns roll när det gäller att påskynda en smart och hållbar utveckling för alla efter 2015. Frågan diskuteras för närvarande i FN.

2.2 I sitt yttrande REX/372⁽¹⁾ om kommissionens meddelande om "Ett anständigt liv för alla: Att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtid" gav kommittén ett antal rekommendationer om hur man kan involvera det civila samhället i utarbetandet, genomförandet och övervakningen av målen för hållbar utveckling efter 2015 på global nivå.

2.3 EESK har i sina yttranden⁽²⁾ under en längre tid aktivt behandlat frågor som rör utvecklingssamarbete och samarbete med tredjeländer och fått en rad erfarenheter och lärdomar genom sitt arbete på områden som ACP-länderna, Euromed, det östliga partnerskapet, internationella handelsförhandlingar och andra områden med anknytning till utvecklingsfrågor.

3. Allmänna kommentarer

3.1 Den privata sektorn kan spela en viktig roll i bekämpningen av den globala fattigdomen eftersom den skapar arbetstillfällen, tillhandahåller varor och tjänster, genererar inkomster och vinster samt med skatter bidrar till finansieringen av offentliga behov. Detta förutsätter dock att sektorn beaktar de internationella principerna för utvecklingssamarbete. Offentligt utvecklingsbistånd är en viktig katalysator för utveckling och kommer att vara det även efter år 2015, men biståndet kan inte ensamt utplåna fattigdomen⁽³⁾.

3.2 I millennieutvecklingsmålen för utrotning av fattigdomen saknades det en tillräckligt tydlig beskrivning av hur målen skulle uppnås. Därtill förbigicks frågan om gemensamma kopplingar och den privata sektorns roll i utvecklingen⁽⁴⁾. I den nya utvecklingsramen efter 2015 bör den privata sektorn involveras i mycket högre grad som strategisk partner och drivkraft inom ramen för alla den hållbara tillväxtens tre pelare – den ekonomiska, sociala och miljömässiga – som bygger på inte enbart kvantitativa utan också kvalitativa indikatorer.

3.3 Organisationerna i det civila samhället⁽⁵⁾ har lyft fram såväl fördelarna som riskerna med att involvera det civila samhället i utvecklingssamarbetet. För att undanröja dessa risker måste stödet till den privata sektorn i form av utvecklingsmedel respektera principerna om öppenhet, effektivitet, ett effektivt

utnyttjande av investerade resurser, insyn i offentliga upphandlingar och offentliga myndigheters ansvar gentemot alla berörda aktörer vad gäller genomförandet av den antagna utvecklingsstrategin.

3.4 Den privata sektorn inbegriper egenföretagare, mikroföretag, små och medelstora företag, stora multinationella företag, kooperativ och andra företag inom den sociala ekonomin samt finansinstitut. I ett bredare perspektiv ingår i denna sektor också anställda inom privata företag och deras fackföreningar samt icke-statliga organisationer som arbetar med privata projekt. Vid sidan av lagligt verksamma privata företag finns det särskilt i utvecklingsländerna också en omfattande informell privat sektor. Vid beviljandet av utvecklingsbistånd bör man skilja mellan dessa olika privata aktörer och den inverkan som deras verksamhet har på utvecklingen beroende på deras storlek, verksamhetsområde och utvecklingsnivån i det berörda landet (minst utvecklade länder, medelutvecklade länder, tillväxtekonomier och utsatta länder).

3.5 Den privata sektorn bör tillsammans med företrädare för det civila samhället delta i fastställandet av utvecklingsbehoven i varje land och den bör engageras i fastställandet av de nya målen för hållbar utveckling för tiden efter 2015, så att den kan ta sin del av ansvaret för att de uppnås. Dessa mål bör utgöra en fortsättning på millennieutvecklingsmålen, de bör vara konkreta och mätbara samt inbegripa sådana frågor som vatten, jordbruk, livsmedelssäkerhet, energi, transportinfrastruktur, utbildning, hälso- och sjukvård, digital ekonomi, jämställdhet och social jämlikhet.

3.6 Den privata sektorn bör erkännas som en viktig del i det nya globala partnerskapet för utveckling. Man bör inrätta en plattform som omfattar representanter för europeiska företagare och arbetstagare och som också skulle vara öppen för andra intresserade parter, inbegripet företrädare för det civila samhället. Syftet med plattformen skulle vara att föra en dialog med företrädare med EU-institutioner och finansinstitut om den privata sektorns deltagande i det internationella utvecklingsarbetet.

3.7 Den privata sektorn i givarländerna deltar i utvecklingssamarbetet genom att tillhandahålla tjänster och utrustning som finansieras med offentligt utvecklingsbistånd, genom att direkt tillhandahålla utvecklingsbistånd på filantropiska grunder som en del av gemensamma projekt med den offentliga sektorn och icke-statliga organisationer, och genom att investera i projekt som inte enbart gynnar affärlivet utan också har stor inverkan på utvecklingen. Man bör framför allt stödja innovativa projekt genom att bygga upp innovationskapaciteten, rådgivningstjänster samt företagskuvöser och företagskluster i mottagarländerna. Den offentliga upphandlingen i samband med utvecklingsprojekt måste vara öppen och tillåta insyn.

3.8 Den privata sektorns bidrag till utvecklingen bör även omfatta stöd för ett samhälle utan barriärer, vilket skulle bidra till att utrota fattigdomen bland utsatta befolkningsgrupper, såsom personer med funktionsnedsättning, kvinnor, äldre personer och personer med tillfälliga skador. Ramavtalet om

(1) EESK:s yttrande om "Ett anständigt liv för alla: Att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtid", EUT C 271, 19.9.2013, s. 144–150.

(2) EESK:s yttranden om strategin EU–Afrika (2009), EUT C 77, 31.3.2009, s. 148–156, Handel och livsmedelssäkerhet (2010), EUT C 255, 22.9.2010, s. 1–9, Tillämpning av det allmänna preferenssystemet (2012), EUT C 43, 15.2.2012, s. 82–88, Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring/Det framtida upplägget för budgetstödet från EU till tredjeländer (2012), EUT C 229, 31.7.2012, s. 133–139, Det civila samhällets medverkan i EU:s utvecklingspolitik (2012), EUT C 181, 21.6.2012, s. 28–34, Socialt skydd i EU:s utvecklingssamarbete (2013), ej ännu publicerat i EUT m.fl.

(3) Endast ett fåtal industriländer har nått eller överskridit det överenskomna målet att avsätta 0,7 % av BNP till offentligt utvecklingsbistånd.

(4) "Preliminary BIAC Perspectives for the Post-2015 Development Agenda", februari 2013.

(5) ITUC: www.ituc-csi.org; Concord: www.concordeurope.org; DCED (Donor Committee for Economic Development): www.enterprise-development.org.

inkluderande arbetsmarknader, som antogs av arbetsmarknadens parter i EU i mars 2010, skulle här kunna fungera som inspiration för att inkludera detta krav i den nya utvecklingsramen.

3.9 Den privata sektorn i utvecklingsländerna behöver systematiskt stöd för att kunna bidra till utvecklingen. Därför avsätts en allt större del av det offentliga utvecklingsbiståndet till utvecklingen av den privata sektorn. Detta får dock inte ske på bekostnad av den del av det offentliga utvecklingsbiståndet som avsätts för de fattigaste utvecklingsländerna, eftersom de inte kan lösa akuta problem utan detta bistånd.

3.10 Stora multinationella företags privata investeringar i utvecklingsprojekt ger nya och redan existerande små och medelstora företag på plats möjlighet att delta i genomförandet av projekten. Tack vare samarbetet med partner i industriländerna kan dessa företag få tekniskt kunnande och tillgång till lämplig avancerad teknik. De multinationella företagen måste följa erkända principer som utarbetats av FN, OECD och andra internationella organisationer ⁽⁶⁾.

3.11 Små och medelstora företag har i utvecklingsländerna liksom i andra delar av världen den största utvecklingspotentialen, och för att frigöra denna potential bör man bidra med framför allt mikrolån och subventionerade lån från europeiska och internationella institut för utvecklingsfinansiering. En annan viktig källa till investeringar är överföringar av besparingar och andra tillgångar från emigranter, och med hjälp av incitament bör man uppmuntra dem att lägga större vikt vid det berörda landets utvecklingsbehov.

3.12 Kommittén välkomnar de förslag som kommissionen lade fram i sitt yttrande "Efter 2015: mot en bred och integrerad strategi för finansiering av fattigdomsutrotning och hållbar utveckling" ⁽⁷⁾, och framhåller att den privata sektorn och det organiserade civila samhället bör få delta i den diskussion om en integrerad strategi för finansiering som föreslagits.

3.13 Det offentliga utvecklingsbiståndet bör utnyttjas som det huvudsakliga multiplikatorinstrumentet för att koppla samman privat kapital med investeringar i utvecklingsländerna. För detta bör man använda sådana innovativa instrument som "blending", olika garantimekanismer och sänkta räntesatser. Statliga medel som beviljats som garanti för investeringar i utvecklingsländerna bör beaktas vid beräkningen av det offentliga utvecklingsbiståndet. Stöd som på detta sätt ges till privat kapital bör vara kopplat till tydligt fastställda villkor och indikatorer som beaktar hållbar utveckling, miljöskydd, den gröna ekonomin, skapandet av arbetstillfällen, förbättrad produktkvalitet, överföring av ledningskunnande till den privata sektorn osv.

⁽⁶⁾ FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, initiativet för öppenhet inom utvinningsindustrin, OECD:s riktlinjer för att säkra ansvarsfulla kedjor för leverans av mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden.

⁽⁷⁾ COM(2013) 531 final, den 16 juli 2013.

3.14 Investeringarna bör i högre grad riktas in på en förstärkning av tjänstesektorn, såsom bank- och försäkringsverksamhet, telekommunikation, transporter och andra tjänster som stöder företagande och som är nödvändiga för en sund utveckling inom industrin och jordbruket. Staten måste i detta sammanhang se till att konkurrensmiljön beaktas och säkerställa ett rimligt skydd för investeringar.

3.15 Offentlig-privata partnerskap kan bli ett viktigt instrument i genomförandet av utvecklingsstrategierna, eftersom de kopplar samman mekanismen för offentliga stöd med privata investeringsinitiativ för att täcka slutmottagarnas utvecklingsbehov. För att detta tillvägagångssätt ska bli framgångsrikt krävs det öppen information till och kommunikation med berörda aktörer.

4. Stödja skapandet av ett gynnsamt företagsklimat

4.1 För att den privata sektorn i de mottagande utvecklingsländerna ska kunna bidra till utvecklingen måste ett antal grundläggande förutsättningar för dess existens och verksamhet vara uppfyllda. Utvecklingssamarbetet bör därför i högre grad fokusera på en kontinuerlig förbättring av företagsmiljön, vilket skulle underlätta grundandet av företag samt företagens tillväxt, minska den omfattande byråkratin, öka öppenheten och därmed minska den allmänt utbredda korruptionen. En förstärkning av rättsstaten gynnar utländska och lokala investeringar och bidrar till en differentiering av den lokala ekonomin.

4.2 Skapandet av en sund företagsmiljö måste bygga på marknadsmekanismer, inklusive konkurrens, välfungerande finansmarknader, ett oberoende rättsväsende, att lagstiftningen i allmänhet och i synnerhet handelslagstiftningen tillämpas samt beaktande av bestämmelser om internationell handel och immateriella rättigheter. Lokala kulturella seder bör respekteras, förutsatt att de inte skadar konkurrensen eller leder till korruption eller till en fördelning av medel som inte ger något mervärde.

4.3 Företagens sociala ansvar i samband med utvecklingssamarbetet bör ses som ett frivilligt initiativ från företagets sida och ett engagemang för etiskt företagande. Från en grundläggande ram med globalt erkända principer ⁽⁸⁾ bör företagen själva kunna välja de element som är lämpliga för deras ekonomiska verksamhet. Genom att inrätta en sådan ram kan man säkerställa rättvis konkurrens med andra företag inom sektorn.

4.4 Den privata sektorn skapar arbetstillfällen och kan därigenom bidra till att bekämpa fattigdomen. Den måste därvid ändå respektera de grundläggande ekonomiska och sociala rättigheterna. ILO:s grundläggande konventioner (organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, förbud mot tvångsarbete, förbud mot barnarbete samt icke-diskriminering i fråga om anställning) måste tillämpas strikt.

⁽⁸⁾ Exempelvis ISO 26000, FN:s initiativ om sex principer för ansvarsfulla investeringar.

4.5 Nyskapade arbetstillfällen bör ligga i linje med ILO:s agenda för anständigt arbete (Decent Work Agenda), enligt vilken arbetet ska kunna väljas fritt, det ska existera ett socialt skydd, arbetstagarnas grundläggande rättigheter ska respekteras och det ska upprättas en social dialog. Det är viktigt att alla investerare, särskilt de som får offentligt utvecklingsstöd, strikt tillämpar dessa principer vid genomförandet av projekt och även uppmuntrar sina partner till detta.

4.6 Program för institutionell kapacitetsuppbyggnad i den statliga förvaltningen i utvecklingsländerna bör stärka rättsstatsprincipen samt bidra till att förbättra villkoren för företagande och till att öka de lokala företagens förmåga att tillgodogöra sig biståndet. Dessa program bör utformas i nära samarbete med arbetsmarknadens parter och berörda icke-statliga organisationer.

5. Hur kan den privata sektorn involveras mer aktivt i utvecklingen?

5.1 Företagsorganisationer, såsom handelskammare, branschföreningar och branschorganisationer, arbetsgivarföreningar och organisationer inom den sociala ekonomin i givarländerna bör under hela projektets livscykel aktivt engageras i stödprogram som riktas till den privata sektorn i utvecklingsländerna. För detta ändamål bör man inrätta ett program som stöder lokala organisationer som företräder små och medelstora företag och ger dem möjlighet att få erfarenhet särskilt av marknadsföring, tillträde till försörjningskedjan, certifiering, logistik osv.

5.2 Företagsorganisationerna i utvecklingsländerna bör skaffa kompetens för att förbättra företagsmiljön, förstärka den demokratiska styrningen av organisationen, locka till sig nya medlemmar och aktivt kommunicera med dessa. De bör få stöd att bygga upp sin kapacitet, inklusive aktivt stöd från liknande partnerorganisationer i EU. Europeiska biståndsprogram till förmån för tredje land bör därför även finansiera tekniskt stöd som europeiska företagsorganisationer ger sina partner.

5.3 Utvecklingen i den privata sektorn bör omfatta utbildningskurser för företagare, som även inbegriper praktik i ett industriland. Kommittén rekommenderar att man överväger

att utvidga Erasmus-programmet för unga företagare till att också omfatta sökande från utvecklingsländerna, eller att man utvecklar ett program med detta syfte och avsätter de medel som behövs för programmet.

5.4 Större stöd bör riktas till utbildning och utveckling av kunskaper om nyckelteknik, framför allt bland lågutbildade arbetstagare. Det har länge saknats program för lärlingsutbildning, eftersom givarländerna huvudsakligen beviljar stipendier för högskoleutbildning. Inom den privata industrisektorn och andra sektorer behövs det emellertid allmänna arbetskunskaper som fås inom klassiska lärlingsområden och arbetserfarenhet som behövs för att kunna arbeta för en utländsk investerare eller ett gemensamt företag.

5.5 Utvecklingsstödet bör i högre grad riktas in på innovativa projekt och nya företagsmodeller som underlättar integrationen, där det finns stora möjligheter till samarbete mellan den privata sektorn och icke-statliga organisationer. Som exempel kan nämnas frivilligt utsända experter, som hjälper företag i utvecklingsländerna att utvecklas⁽⁹⁾. Större publicitet för innovativa utvecklingsrelaterade företagsprojekt som rönt framgång skulle kunna bidra till ömsesidigt utbyte av erfarenheter mellan medlemsstaterna.

5.6 Man bör fästa särskild uppmärksamhet vid gruv- och råvaruindustrin. Vid investeringsprojekt måste man beakta sådana frågor som miljöskydd, arbetstagarnas sociala villkor och hållbar utveckling. De nationella och lokala myndigheterna i mottagarländerna måste fastställa en lämplig ram för varje verksamhetssektor och se till att den respekteras, bland annat vad gäller skattemässiga skyldigheter. Stödet bör bidra till att denna systematiska metod införs och till att man fastställer optimala regler för att avskaffa onödig byråkrati och möjligheter till korruption.

5.7 Utvecklingsstödet bör riktas in på ett hållbart jordbruk och lokal tillverkningsindustri, i syfte att förbättra livsmedels- och råvaruförädlingen. Man bör stödja inrättandet av organisationer för jordbrukare och små producenter som förädlar jordbruksprodukter samt deras tillträde till försörjningskedjan.

Bryssel den 16 oktober 2013

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande

Henri MALOSSE

⁽⁹⁾ Se exempelvis det allmännyttiga företaget Ex-Change, www.ex-change.be.